

REGLUGERÐ

122

11. júlí

um Rafveitusjóð Árnassýslu.

1. gr.

Til þess að standa straum af héraðsframlagi til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í Árnassýslu og að stuðla að því á annan hátt, að fullnægt verði þörfum íbúa sýslunnar á raforku, stofnar sýslan sjóð, er nefnist: Rafveitusjóður Árnassýslu.

2. gr.

Í rafveitusjóð skulu renna:

- a. heimtaugagjöld samkvæmt 4. og 5. grein þessarar reglugerðar,
- b. hluti Árnassýslu af tekjuafgangi héraðsrafmagnsveitna ríkisins samkvæmt 30. gr. raforkulaganna,
- c. vextir af fé sjóðsins.

Sjóðnum má enn fremur afla tekna á annan hátt, er sýslunefnd samþykkir.

3. gr.

Sýslunefnd getur tekið lán handa rafveitusjóði, ef gjöld sjóðsins verða í bili meiri en tekjur hans hrökkva fyrir, en vextir og afborganir af þeim lánum teljast síðan til gjalda sjóðsins.

4. gr.

Hver sá, er óskar eftir að kaupa rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu ríkisins í sýslunni, skal hafa greitt heimtaugagjald í rafveitusjóð, áður en lagning veitunnar er hafin, eða gert skriflegan samning um greiðslu þess og má þá krefjast þess að trygging verði sett fyrir greiðslunni. Upphæð heimtaugagjalds ákveðst samkvæmt fyrirráðum 5. greinar.

5. gr.

Heimtaugagjald hvers rafmagnskaupanda skal vera 31 af hverju hundraði af samanlögðu fasteignamatsverði lands og húsa að viðbættum 2000 kr., enda sé sam-
anlögð lengd háspennu og lágspennulína hinnar fyrirhuguðu veitu ekki yfir 1 km á hvern rafmagnskaupanda að meðaltali.

Fari línulengd fram úr því, skulu heimtaugagjöld rafmagnskaupanda hinnar fyrirhuguðu veitu hækka samtals sem nemur áætluðu kostnaðarverði af þeim lín-
um, sem fram yfir eru, og skal kostnaðarverðinu deilt jafnt á alla kaupendurna, nema samkomulag verði með þeim um aðra skiptingu sín í milli.

6. gr.

Oddviti sýslunefndar hefur á hendi allt bókhald, fjárreiður og innheimtu fyrir rafveitusjóð. Hann semur árlega reikning rafveitusjóðs. Skal reikningur undan-
farins árs lagðar fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld rafveitusjóðs yfirstandandi árs. Skal oddviti sýslunefndar leita tillagna raforku-
málastjóra, um lagningu nýrra héraðsrafmagnsveitna og aukningar eldri veitna í sýslunni á hverju ári nægilega snemma, til þess að leggja þær fyrir fundinn. Fram-
lag til héraðsrafmagnsveitu getur sýslunefndin bundið við ákveðin mannvirki. Afrit af rafveitusjóðsreikningnum og áætlun um tekjur og gjöld skal oddviti sýslu-
nefndar senda raforkumálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

122

11. júlí

Úr rafveitusjóði má ekki greiða styrk til annarrar héraðsrafmagnsveitu í sýslunni en héraðsrafmagnsveitu ríkisins, nema veitan hafi reglugerð, staðfesta af ráðherra, er heimili henni að njóta styrks úr rafveitusjóði sýslunnar, og rafmagnsnotendur hennar greiði sjóðnum heimtaugagjöld samkv. 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar.

8. gr.

Ef einstakir bændur í sýslunni eða fleiri saman reisa vatnsaflsrafstöðvar til heimilisnota utan þess svæðis, sem héraðsrafmagnsveitum er ætlað að ná til í náinni framtíð, má veita þeim til þess lán úr rafveitusjóði allt að $\frac{2}{3}$ kostnaðar með 2% vöxtum til 15 ára, enda séu stöðvarnar vel gerðar að dómi raforkumálastjóra. Umsóknir um lán úr sjóðnum sendist oddvita sýslunefndar, en sýslunefnd ákveður lánveitingar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Árnassýslu hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 11. júlí 1947.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

123

12. júlí

REGLUGERÐ

um skatt- og útsvarsgreiðslur innlendra manna, sem eru á förum til útlanda.

1. gr.

Enginn má selja innlendum manni, eða láta honum á annan hátt í té, far til útlanda, nema hann sýni nýtt eða nýáritað vegabréf frá lögreglustjóra til fararinnar.

Lögreglustjóri skal ekki gefa út eða árita vegabréf til utanfarar nema með samþykki innheimtumanna opinberra gjalda, og skulu þeir, áður en þeir veita samþykkið, gæta fyrirmæla 2. og 3. gr. þessarar reglugerðar.

2. gr.

Nú ætlar maður af landi brott afarið eða til langdvalar erlendis, að því er ætla má að dómi skattayfirvalda, og skal honum þá skylt að greiða áður en hann fer úr landi skatta sína og útsvör til brottfarardags, eftir reglum þessarar greinar.

1. Skatta og útsvör undanfarinna skattára (útsvarsára) skal hann greiða að fullu, og skulu gjöld þessi fyrir síðastliðið skattár ákveðin með sérstakri álagningu fyrir brottför hans, hafi almenn álagning þá ekki farið fram.
2. Skatta og útsvar fyrir þann hluta brottfararársins, sem liðinn er við brottför, skal hann greiða að fullu miðað við þær tekjur, er hann hefur haft til brottfarardags, og ákveðast skattarnir samkv. reglum 9. gr. laga nr. 96 frá 9. desember 1946, þó þannig, að persónufrádráttur sé veittur. Þau gjöld, sem ekki eru miðuð við tekjur, en bundin eru við dvöl í landinu við upphaf gjaldársins, skal hann greiða að fullu fyrir allt árið.